

РЕШЕНИЕ

№ 2537

гр. София, 26.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **324** по описа за **2011** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 25.10.2010г. постановено по нахд №5605 по описа на СРС за 2010г. е потвърдено наказателно постановление №471 от 04.03.2010г. издадено от Началник Пето РУ-С., с което на И. М. П. е наложена глоба от 200лв.по чл.270 от ЗМВР за нарушение на чл.55 от ЗМВР.

Несъгласно с решението е наказаното лице, което по изложените в жалбата в срок съображения –моли да се отмени решението, ведно с наказателното постановление. В съдебно заседание се представлява.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се представлява и не изразява становище.

Представителят на Софийската градска прокуратура предлага да се уважи жалбата.

Административен съд С.-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Софийският районен съд с обжалваното решение е потвърдил наказателното постановление, с което на И. М. П. е наложена глоба от 200лв. по чл.270 от ЗМВР за нарушение на чл.55 от ЗМВР за това, че на 25.02.2010г. около 10ч. в сградата на Столична Община на У.Московска №33 отказва да изпълни многократно дадените му устни разпореждания да напусне сградата след приключване на постоянната комисия „Европейска интеграция”.

За да потвърди наказателното постановление първоинстанционният съд е установил, че в производството не са допуснати процесуални нарушения и деянието по същество от събраните по делото писмени и гласни доказателства е безспорно установено.

От друга страна в касационната жалба се правят доводи за допуснати процесуални нарушения. Твърди се, че има и материална незаконосъобразност доколкото има разминаване на фактите по докладната записка и тези посочени в акта. Визира се, че има неприложени към делото обяснения на лицето по преписка с №211. Прилагат се обясненията на П. до началник 05 РУ.

Настоящата инстанция приема следното:

За да бъде наложена глоба по чл.270 ЗМВР за нарушение на чл.55 от ЗМВР следва да се установи, че полицейският орган е издал разпореждане, което е необходимо за изпълнение на възложените му функции, като това разпореждане може да не се изпълни само, ако налага извършването на очевидно за лицето престъпление.

В тази връзка видно от акта за нарушение съставен от С Г В на длъжност полицейски инспектор при 05-сектор при ООП-С. –М. на 25.02.2010г. около 10ч. в сградата на СО не е изпълнил многократно негово устно разпореждане да напусне сградата след приключване на постоянната комисия „Европейска интеграция”.

От друга страна в НП наказващият орган –като описва деянието вместо да посочи, че М. не е изпълнил разпореждане на полицейски инспектор В – сочи, че „лицето отказва да изпълни дадените от негова страна / „изразът е дадените от моя страна”/ разпореждания.

Съставът приема следното:

Деянието не е описано, което е нарушение на чл.42 т.4 от ЗАНН, тъй като следва да се посочи защо е дадено разпореждане М. в 10.00 да напусне сградата на СО. Не е ясно каква е връзката с посочената комисия „Европейска интеграция” и само при провеждането на нейни заседания ли М. има достъп до сградата на СО, в която се помещават органите й, доколкото всеки един гражданин има право на достъп. Липсата на тези обстоятелства в акта и в НП пречи на съда да прецени дали, както повелява

чл.55 ЗМВР- издаденото разпореждане е необходимо за изпълнение на възложените функции на полицейския служител. Например- ако този служител има задължение да опазва обществени ред в сградата на СО и лицето И. М. П. с нещо нарушава този ред –следва да се посочи. При така описания начин на деянието следва, че П. просто е бездействал като веднага след заседанието на комисията не е напуснал сградата на СО. Не е ясно от акта и от НП -защо е следвало незабавно П. да напусне сградата след като всеки един правен субект има право на достъп до институциите при съответния режим. Следва да се има предвид, че тези съставомерни факти и обстоятелства –се изясняват от разпита в о.з. на 13.09.2010г. на полица В, който сочи, че разпореждането е провокирано от желанието на М. да присъства на заседанието на комисията. Свидетелят е посочил, че това може да стане след записване и издаден пропуск, който в случая е бил предоставен на М. с предупреждението да напусне сградата след заседанието. В визира, че след заседанието П. вместо да се отправи към изхода на сградата се е насочил към заседателната зала на Общинския съвет. Спрян е и му е било казано отново да напусне сградата вместо което П. е седнал на стълбите и е започнал да се търкаля надолу. Свидетелят посочва, че вместо да напусне сградата както е бил предупрежден П. е седнал на земята и е отказал да стане и излезе от сградата. Тези последни факти във връзка с издадения пропуск –непозволяващ на П. да остане района на комисията и които факти се доказват чрез разпита на В са съставомерни и е следвало да се посочат в НП.

От друга страна – самото наказателно постановление съдържа заблуждаващо описание на деянието, доколкото наказващият орган не е посочил ясно, че неизпълнените указания не са негови, а на полица В. В тази насока се подчертава, че деянието се описва и когато В в АУАН описва деянието от свое лице естествено използваното местоимение е, че не са изпълнение неговите указания с изрази „моите”, но когато в НП наказващият орган описва чие разпореждане не е изпълнено – ще използва не изрази „моите” или цитиране буквално на изложеното в акта, а ще посочи, че не са изпълнение указанията на В.

С оглед изложеното решението следва да бъде отменено.

С оглед гореизложеното, Административен съд С. – град:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 25.10.2010г. постановено по нахд №5605 по описа на СРС за 2010г., с което е потвърдено наказателно постановление №471 от 04.03.2010г. издадено от Началник Пето РУ-С., с което на И. М. П. е наложена глоба от 200лв.по чл.270 от ЗМВР за нарушение на чл.55 от ЗМВР.

Вместо него

ОТМЕНЯ наказателното постановление.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1

2.